

Herren lade sit ansigt lyse over dig, og være dig nådig

Deri består kærligheden: ikke i at vi har elsket Gud, men i at han har elsket os og sendt sin søn som et sonoffer for vore synder. (John. 4:10)

Gud elskede os, mens vi var syndere, Han tog altså en beslutning om at elske os, uden at vi havde gjort noget. Vi kan ikke behage Gud ved gerninger, vi kan ikke gøre os fortjent til Hans kærlighed – Han giver den til os ganske ufortjent. Intet skal vi gøre for at blive elsket af Gud. Igen gør Gud arbejdet – ved at tage en beslutning om at elske os – uden vi har nogen indflydelse på Hans beslutning. Jesus kom til jorden, fordi Gud elskede os – Han ønskede at tage os væk fra den onde og sørge for at vi kom hjem til Ham. Hans kærlighed vidner Jesus om. Igen er det Ham, der gør arbejdet – du skal intet gøre for at blive elsket af Gud.

Pga. den kærlighed, Han elsker dig med, har Han valgt at være nådig imod dig.

Esters bog handler om, hvordan **Ester**, der er blevet perserkongen Ahasverus' (Xerxes) dronning, bliver et redskab til at gå i forbøn for Gud og derved redde sit folk og sig selv.

Ester (de kristne) er blevet dronning, hendes onkel Mordokaj (Helligånden) beder hende om at gå i forbøn hos Kongen (Gud) for hendes folk, som snart vil blive udryddet. Ester svarer således:

»Alle kongens hoffolk og alle folkeslag i kongens provinser ved, at for enhver mand eller kvinde, som uindbudt kommer til kongen i den indre gård, gælder kun én lov: døden! Kun hvis kongen rækker sit guldscepter ud mod ham, skal han beholde livet. Men nu er jeg i tredive dage ikke blevet indbudt til kongen!« (Est. 4:11)

Mordokaj overtaler hende til at gå i forbøn for sit folk hos Kongen.

”Den tredje dag iførte Ester sig sit kongelige skrud og stillede sig op i den indre gård foran Kongens palads. Kongen sad på sin

kongetrone i det kongelige palads lige ud for indgangen til paladset. Da Kongen nu så dronning Ester stå ude i gården, fandt hun nåde for hans øjne. Kongen rakte sit guldscepter, som han havde i hånden, ud mod Ester, og hun trådte nærmere og berørte spidsen af scepteret. Så sagde kongen til hende: »Hvad vil du, dronning Ester? Hvad er dit ønske? Om det så er halvdelen af kongeriget, skal du få det!« (Est. 5:1-4)

Det er den nåde som Gud har til os, at alt, hvad Han er og har, det er vores. Det handler ikke om, at vi skal bede for at få vores kødelige begær dækket. Det handler om at se, hvilken nåde, Gud har til dig. Du har fundet nåde for Guds øjne og Han rækker sit guld-scepter ud imod dig. Esther er iført sit kongelige skrud, vi er iført Kristus, derfor kan vi stå foran Gud, uden at dø. Pga. den kærlighed, som Gud elsker os med, har Han givet os adgang til alt, hvad Han er og alt hvad Han har.

Kongen og Haman kom nu for at drikke hos dronning Ester. Også på denne anden dag, mens de sad og drak vin, sagde kongen til Ester: »Hvad er din bøn, dronning Ester? Den skal blive hørt! Hvad er dit ønske? Det skal blive opfyldt, om det så er halvdelen af kongeriget!« Dronning Ester svarede: »Hvis jeg har fundet nåde for dine øjne, konge, og hvis det behager kongen, så giv mig mit liv; det er min bøn! Og giv mig mit folk; det er mit ønske! For jeg og mit folk er solgt til at blive udryddet, dræbt og tilintetgjort. (Est. 7:1- 4)

Det lykkes Ester at redde sig selv og hendes folk – fordi hun havde fundet nåde for Kongens øjne. Kongens nåde var rettet mod Ester, men den faldt over hele hendes folk. Når vi tager imod Guds nåde og lever vi under den, vil Hans nåde nå mennesker omkring os.

Guds kærlighed til os giver os frimodighed – fordi det er noget Han har besluttet, kan vi stå foran Hans trone uden frygt og Han tager del i vores liv. Han gør værket for os – Han vil altid give hjælp i rette tid. Det er vigtigt at forstå, at det er Gud, der har besluttet at elske dig, det er Gud, der har besluttet at række scepteret ud mod dig. Dette er en beslutning, Han har taget før du blev født og du

har intet med beslutningen at gøre og du kan intet gøre, for at Han ændrer denne beslutning.

Hvad er der mere at sige! Er Gud for os, hvem kan da være imod os? Han, som ikke sparede sin egen søn, men gav Ham hen for os alle, vil Han ikke med Ham skænke os alt?

Men i alt dette mere end sejrer vi ved Ham, som har elsket os. For jeg er vis på, at hverken død eller liv eller engle eller magter eller noget nuværende eller noget kommende eller kræfter eller noget i det høje eller i det dybe eller nogen anden skabning kan skille os fra Guds kærlighed i Kristus Jesus, vor Herre.

(Rom. 8:31-32;37-39)

Kærlig hilsen

Stephanie